

Kirjoittanut: Severi Soro 15v

Kiilopään matka

Sain mahdollisuuden osallistua Suomen Ladun kevätpäiville ja vuosikokoukseen keväällä 2024. Kirjoitan oman matkakertomukseni nuoren näkökulmasta näistä päivistä.

Matkalle oli järjestetty yhteiskuljetus linja-autoilla. Meidän matkamme alkoi perjantai aamuna 26.4 kello 05.30 luxus Mersu taksilla, koska läntiselle reitille ei ollut tarpeeksi lähtijöitä sen bussi oli peruttu. Niinpä hyppäsimme Helsingistä tulevaan bussiin Jyväskylässä. Matkan pituus ei yllättänyt, koska olen käynyt aikaisemminkin Lapissa. Vaikka onhan se aika puuduttavaa istua aamusta iltaan autossa, pysähdystauot oli hyviä, kun pääsi vähän jaloittelemaan. Matkalle oli järjestetty bongaus-bingo kisa, joka me saatiin ekana valmiiksi. Jotain kokousasioita ja muitakin Ladun asioita bussissa käsiteltiin. Illalla kun päästiin perille, käytiin iltapalalla ja majoituttiin. Pieni kävelylenkki tehtiin, että sai happea ja liikuntaa päivän autossa istumisen jälkeen.

Lauantaina aamupalan jälkeen oli ohjelmassa paikan esittely ennen etukäteen valittuja aktiviteetti retkiä ja tekemisiä. Meille aluetta esitteli ja paikoista kertoi tuttu mies Jorma Tahvanainen ja hyvin se veti, kerto rennosti ja hauskasti. Me oltiin valittu liukulumikenkä retki. Sitä en ollut ennen kokeillut, se oli tosi hauskaa. Kiivettiin vähän matkaa tunturin rinnettä ylös, sen jälkeen mentiin rinteellä sivuttain. Käytiin katsomassa jäniskurua, siellä on kai aina paljon jäniksen jälkiä pohjalla. Sen jälkeen liuteltiin harvan tunturi-metsän läpi Kirkkokuruun, jossa oli ollut joskus aikojen alussa partiolaisten leirikirkko, se oli saanut nimensä siitä. Sen lisäksi että liukulumikenkäily oli hauskaa, näki kivaa maisemaa. Puusto oli harvassa, niin oli upeeta liutella. Kotona metsä on niin tiheätä, että ei onnistuisi noin hyvin. Innostuin sen verran että aion jatkossakin liukulumikenkäillä. Kun palattiin keskukseen takaisin, käytiin syömässä. Ruokaa oli tarjolla tosi usein ja se oli hyvää. Illansuussa alkoi saunamaraton, siellä saunottiin savusaunassa ja laskettiin avannossa käyntien yhteismäärä, musiikki soi ja porukkaa oli paljon. Itse kävin kuusi kertaa avannossa, jonka vesi oli ihan jäätävää. Savusaunassa olin ensimmäistä kertaa elämässäni ja se oli tosi hieno kokemus. Kannattaa mennä, jos on siihen mahdollisuus. Löylyt oli erilaiset ja paremmat, kun tavallisessa saunassa ja siellä oli mukava jutella erilaisten ihmisten kanssa. Illalla käytiin vielä kuuntelemassa Tuomo Jantusen muistelmia ja tarinoita Kiilopäältä. Alku oli kiinnostavaa paikan historiaa, mutta loppua kohti alkoi juttu vähän hiipumaan. Sitten olikin aika lähteä hostellin huoneeseen rauhoittumaan ja nukkumaan.

Sunnuntaina oli vuorossa aamulla vuosikokous. Osallistuin siihen alkuunsa, mutta kun kokous venyi ja venyi, sain luvan lähteä kuntosalille ja sen jälkeen kämpille. Kokouksen asiat olivat minulle vähän vieraita, enkä kokenut niitä itselleni ajankohtaiseksi. Illalla oli vuorossa Kiilopään 60v. juhlat, sinne oli pukeutumiskoodi. Juhlavaatteet päälle ja juhliin. Syötiin hienosti ja kuunneltiin puheita, jotain myös palkittiin. Palkituista jäi mieleen Metsämörriohjaajien palkitseminen. Itse olen käynyt niillä retkillä ihan pienestä asti. Nykyään olen ollut retkillä apuohjaajana.

Maanantaina oli taas vuorossa oma valintaiset aktiviteetit. Tällä kertaa me lähdettiin hiihtämään. Keli oli loistava ja latu hyvässä kunnossa. Hiihdettiin laavulle ja pidettiin hetki taukoa ja sitten tultiin samaa reittiä takaisin. Iltapäivällä oli ohjelmassa yhteinen Kiilopään huiputus. Sieltä oli mahtavat näköalat ympäri tunturimaisemia. Alaspäin tullessa kokeilin kuinka monta kuperkeikkaa voi heittää yhteen menoon ja pääseekö tunturista alas kierimällä. Illalla päästiin taas savusaunaan ja avantoon se oli kyllä ihan mahtavaa. Ennen nukkumaan menoa vielä pakattiin tavarat, koska aamulla oli kotiin lähtö.

Kaiken kaikkiaan kevätkokouspäivistä jäi kiva tunnelma. Voisin osallistua uudestaan jos tulee mahdollisuus. Ohjelmaa oli tarpeeksi, ettei aika tullut pitkäksi ja porukka oli rentoa vaikkakin aika vanhoja itseäni nähden. Kiilopäällä oli hienot puitteet tapahtumalle. Asiaosuudet alkaa varmaan enemmän kiinnostaan, kun ikää tulee lisää. Tämä oli katsaus nuoren näkökulmasta katsottuna tällaisesta laajemmasta Suomen Ladun toiminnasta.

Vähän taustatietoa. Pienestä asti olen ollut Vammalan Retkeilijöiden toiminnassa mukana. Ensimmäisen retkeni Retkeilijöiden mukana tein jo muutaman viikon ikäisenä rintarepussa Rauman Sammallahdenmäkeen. Ensimmäiseen Akselin Vaellukseenkin osallistuin noin kuukauden vanhana rintarepussa ja siitä se on lähtenyt. Retkeilijöiden retkillä ja tapahtumissa mukana, sekä hallituksen kokouksissa usein ”kuunteluoppilana istumassa”. Perheretkillä ja Metsämörri -toiminnassa puuhailemassa. Ensin pienenä osallistujana ja nyt isompana apukäsinä.